

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **E. G.** skazanego za przestępstwo z art. 212 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 5 maja 2025 r.
wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie sędzi Sądu Najwyższego Małgorzaty
Bednarek
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć sędzię Sądu Najwyższego Małgorzatę Bednarek od
udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. III KK 323/22.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 27 marca 2025 r. obrońca skazanego E. G. złożył wniosek o wyłączenie sędzi Sądu Najwyższego Małgorzaty Bednarek od rozpoznania sprawy zawisłej przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt III KK 323/22. Obrońca podniósł, że podstawą wniosku o wyłączenie jest wadliwe powołanie na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego. Wniosek o wyłączenie wskazanej sędzi został zarejestrowany pod sygn. KRI 936 i przydzielony do rozpoznania SSN Barbarze Skoczowskiej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego, oparty o przepis art. 41 § 1 k.p.k., zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z tym przepisem sędzia podlega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Okolicznością mogąca wywołać tę wątpliwość

może być m.in. tryb powołania sędziego Sądu Najwyższego na urząd (zob. np. postanowienie SN z dnia 19 października 2022 r., sygn. akt II KK 206/21).

Złożony przez obrońcę wniosek wiąże się z okolicznościami dotyczącymi powołania Małgorzaty Bednarek na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, którą ukształtowano na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3). Sam fakt brania udziału w orzekaniu osoby powołanej na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, prowadzi do nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22; uchwała Sądu Najwyższego w składzie połączonych 3 Izb z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20; zob. także wyroki ETPC: z dnia 22 lipca 2021 r., nr 43447/19, Reczkowicz przeciwko Polsce; z dnia 8 listopada 2021 r., nr 49868/19 i 57511/19, Dolińska-Ficek i Ozimek przeciwko Polsce i z dnia 3 lutego 2022 r., nr 1469/20, Advance Pharma Sp. z o.o. przeciwko Polsce).

Należy nadto wskazać, że sędzia Małgorzata Bednarek została pierwotnie powołana na stanowisko sędziego w Izbie Dyscyplinarnej, która to Izba, choć była organem powiązanym administracyjnie z Sądem Najwyższym, nie miała statusu sądu w rozumieniu konstytucyjnym (por. uchwała trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt. BSA I-4110-1/2020 oraz uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22). Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznał Izbę Dyscyplinarną za zależną od władzy politycznej, a tym samym przyjął, że Izba Dyscyplinarna nie jest sądem w rozumieniu prawa europejskiego (por. wyrok TSUE z dnia 15 lipca 2021 r., C-791/19, przeciwko Polsce).

W konsekwencji podjęcie przez sędzię Małgorzatę Bednarek czynności orzeczniczych w Sądzie Najwyższym - Izbie Karnej nastąpiło bez dochowania wymogów określonych w art. 179 Konstytucji RP, a więc bez zachowania procedury przewidzianej dla ubiegania się o stanowisko w sądzie przewidzianym w Konstytucji RP. Naruszenie tej procedury, również uzasadnia stwierdzenie braku dochowania

instytucjonalnych i ustrojowych gwarancji zapewnienia bezstronności i niezawisłości sądu ukonstytuowanego z udziałem sędzi Małgorzaty Bednarek, która w tak wadliwy sposób została powołana do orzekania w Izbie Karnej Sądu Najwyższego (por. też m.in. postanowienie SN z 3 września 2024 r., III KK 341/24, postanowienie SN z 14 października 2024 r., III KK 286/23).

Ponadto wypada dodać, że w czasie orzekania w Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego Małgorzata Bednarek okazywała lekceważenie wobec wiążącego polskie sądy orzecznictwa europejskiego (choćby poprzez rozpoznawanie spraw w okresie zawieszenia przez TSUE funkcjonowania Izby Dyscyplinarnej –np. w dniu 15 grudnia 2021 r. w sprawie I DO 16/21).

Mając powyższe na uwadze, należało wyłączyć sędzię Sądu Najwyższego Małgorzatę Bednarek od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. III KK 323/22.

[J.J.]

[a.ł.]